

ເມືອງໄກຍຈາກມຸນເມອງຂອງ ມະນຸຍາ ພັນຍາ

ก รไดเดินทางไปยังที่ต่างๆ ทัวโลกนั้น ทำให้แบร์กรองด์ คิดแล้ว ช่างภาพหนุ่มวัย 30 จากกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ได้มีโอกาสเห็นโลกในหลายแง่มุม ซึ่งเขาไม่ได้เก็บงานนั้นไว้เพียงล้ำผิง แต่แบร์กรองด์ ยังได้แบ่งปันเล็กเปลี่ยบ ด้วยการสะท้อนออกมานี้เป็นภาพถ่าย

หลังจากที่เข้าได้เดินทางมาถึง และหยุดพักนักอยู่ในเมืองไทยนานหลายเดือนแล้ว แบร์กรองด์ คาดีแลก กิ่น่าเอากาฬถ่ายของ 'สยามเมืองยิม' รวมทั้งผู้คนในเดิน แಡกน้อกมาแสดงที่โรงเรียมอิลตัน ณ ปาร์คหนายเลิศ

แบ่งกรองด้วยคิดแลกด้วย ผลงานของเขานั้น เรียกว่าเป็น ภาพถ่ายในแนวทางเชิงมนุษย์ (Humanist Photography) โดยจุดเริ่มต้นของการ สร้างสรรค์งานในแนวทางนี้นั้น เขายังได้รับแรงบันดาลใจ จากช่างภาพชาวฝรั่งเศส อย่างเช่น โนเบรต์ ดัวร์สโน และ อองรี คาร์ทีเยร์-แบรสชอง ซึ่ง แบ่งกรองด้วย โอกาสสัมผัสกับงานของศิลปินเหล่านั้น ตั้งแต่เมื่อยัง เป็นเด็ก ที่เขาเริ่มต้นถ่ายภาพ

เหาจ่าได้ว่า กล้องตัวแรกที่ได้สัมผัสนั้นคือ กล้องตัวเดิมที่พ่อสาวของเขารับเป็นของวันเกิด และตัวยังคงห่วงโซ่ติดตัวมาตั้งแต่อายุ 10 ขวบ ไม่กี่ปีต่อมา เหาจ่ามีภัยคุกคามเป็นของตัวเอง ด้วยกล้องคอมแพคท์ที่สามารถใช้งานได้อายุน้อยๆ นั้น แบงค์กรองด์ ก็ได้เรียนรู้การถ่ายภาพด้วยตัวเอง ‘ประสบการณ์การถ่ายภาพของผมได้มาจากความผิดพลาด ยิ่งผมเริ่มต้นถ่ายภาพตั้งแต่อายุน้อย มันก็คันหมาบกับความผิดพลาดได้ง่าย เมื่อสิ่งที่ผมมองเห็นจากวิไฟน์เดอร์ กับสิ่งที่ปรากฏเป็นภาพนั้นมีความแตกต่างกันออกไป การหัดถ่ายภาพตั้งแต่ยังเด็ก ทำให้ผมเรียนรู้ได้รวดเร็ว และผมก็จะจำความผิดพลาดนั้นไว้’

เมื่อแรกเริ่มนั้น แบงค์กรองด์ คาดเดา ก็สนใจที่จะถ่ายทอดความงาม อันน่าประทับใจของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบกายอย่าง ก่อนที่จะรู้สึกว่า ภาพวินัยงาม ตะวันตกดินนั้นสวยงาม ทว่า มันก็ต้องมี ในเมืองมีอะไรเปลี่ยนใหม่และสร้างสรรค์ หลังจากนั้น จึงเป็น เกาะที่เท่าได้เรียนรู้ที่จะให้ภาพถ่ายของเขามีเอกลักษณ์ เป็นส่วนตัว ซึ่งกลไกมาเป็นหลักในการถ่ายภาพของเจ้าตัวมา

‘สำหรับการถ่ายภาพในแนวทางอิวเมกนิสต์นั้น เบอร์ทองด์’ ให้ค่าอธินายาว ‘การเป็นช่างภาพแบบ มนุษยศาสตร์นั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นช่างภาพอาชีพ วันไม่ได้เป็นภัยจากห้อง โครงการ ก็เป็นได้ วันก็คือ การถ่ายภาพที่ให้ความสนใจกับผู้คนในภาพถ่าย มากกว่าลิสต์อื่น’ และในภาพถ่ายของเขานั้น ต้องการนำเสนอความงามให้ลึกซึ้งจากความเรียบง่ายและ ธรรมชาติอย่างการดำเนินชีวิตของผู้คนทุกๆ วัน และ

บางเรื่องราวดีนักจะถูกกล่าวถึงและมองผ่าน
แนวท่องต์ ดังนี้เป็นว่า ความน่าสนใจในตัวภาพคือ
มุ่งมอง ซึ่งจะทำให้ภาพของแต่ละคนแตกต่างกันไป
“ทุกคนมีมุมมองแตกต่างกัน แม้กับเหตุการณ์เดียวกัน

หรือแม้กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราเอง เมื่อเวลาเปลี่ยนไป เรายังมีความมองต่อเรื่องนั้นแตกต่างกันไปอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะในเรื่องความคิด เราก็มีมองมันในแง่ดี แต่บางที เรา ก็มองมันในแง่ด้วย ระหว่างที่เราดูแลกัน ก็มีความมองเดาด่าง และซ้ำๆ กันว่าจะมีมุมมองที่ทำให้เราไปตัดสินใจต่อไป แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า มีมุมมองที่ดีกว่า เพียงแต่ซ้ำๆ กันนั้น หรือว่าเรื่องเทคนิคมากกว่าเท่านั้น ... การถ่ายภาพก็คือ การแลกเปลี่ยนมุมมอง ถ้าหากว่าโชคดี ก็จะมีคนเห็นภาพนั้นแล้วก็คิดว่า มุมนี้ดีนี่ ทำไม่ฉันไม่เคยคิดถึงมันมาก่อนเลย"

เพนาออกต่อว่า "การภาคถ่ายคือ การหยุดจังหวะ เทลาหนึ่งไว้ และจังหวะเวลา ก็อาจจะย้อนกลับคืนมาได้อีก" และภาพที่สวยงามที่คือ "สิงแผลล้อมที่สามงาน นา กับบานบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นในขณะแห่งนั้น บางครั้ง ภาพที่ถ่ายอาจจะไม่ใช่ภาพที่สวยงามที่สุด แต่กว่า มัน จะต้องมีเอกลักษณ์ ส่วนตัว" และสิ่งที่ สำคัญสุดที่สุด ก็คือ มากกว่าสิ่งอื่นใดคือ สารสาระอันลึกซึ้งกว่า สิ่งที่มองเห็น ซึ่งเหรา ช้อนอยู่ในแต่ละภาพ

เมืองหลวงภาษาพ่อค่าย
ชุด Amazing Thai People ของ แมร์กิวร์องค์ที่นำเสนอน้อยในเรื่องนี้คือความรู้สึกของทั่งภาพคนนี้ที่ “อัศจรรย์” ต่อความเป็นชนชาตินี้ ที่เขามองเห็น “ทำไม่คุณไทยถึงได้ยิ่มได้ทุกสถานการณ์” แม้แต่ในเวลาที่จะต้องเผชิญบัญชาอยู่ “ในการพ่อค่ายของเรานี้ไม่

นำเสนองานนี้ "ผู้พิพากษาที่จะหลีกเลี่ยง แม้ว่า
มันจะเป็นภาษาของคนที่ทำงานหนักหรือว่าล้ามากยก
แค้น แต่ผู้พิพากษาที่จะนำเสนอบันทึกที่ว่า แม้พาก
เขาก็จะไม่รู้ราย หรือว่าชีวิตของพากเขาก็จะลำบาก แต่
ว่าพากเขาก็ได้แสดงถึงความมากภูมิใจของตนอย่างมาก
ในการใช้ชีวิต" การถ่ายภาพเมืองไทยและคนไทยของ
เขาคือ "การนำเสนอความงามของคนต่างชาติที่มอง
เมืองไทย อย่างมองที่มาจากปารีส นางที่เผยแพร่อย่างเห็น
นุ่มนวลของคนต่างชาติที่มองปารีสเหมือนกัน"

เมื่อถ่ายรูปในเมืองไทย แบร์ทรองด์ คิดแล้ว ใช้กล้อง 2 ตัว หนึ่งคือ คอนแทกต์ อาร์เอิช แลบลูฟ์ คาร์ล ไซส์ ที่บรรจุฟิล์มสีและกล้องจั่วเล็ก มีเนื้องที่ 35 จีที ซึ่งมักมีฟิล์มขาวดำอยู่ไว้ในกล้องด้านในเสมอ และตัวยกกล้องตัวเล็กนี้เอง ที่เขายังได้ใช้ในเวลาที่ต้องถ่ายภาพบุคคล เพราะเขาคิดว่า ด้วยขนาดของมันทำให้ผู้คนที่เป็นเป้าหมายของเขานั้นมองไม่เห็น ทั้งยังไม่ถูกใจกลัวหรือไม่รู้สึกว่าได้สนุกความความเป็นส่วนตัว ขณะที่บางครั้งกล้องทั้งที่ใหญ่ทำให้ญาลัยเป็นเด็กประหลาด

Artist's View

ถูกมองว่า ก้าวร้าวและทำให้คนกลัว โดยเฉพาะเมื่อเดินทางไปต่างจังหวัด กล้อง

■ເພິ່ນແບ ລຽກ

เหล่าเมืองเดินทางไปต่อจังหวัด ก็คงตัวเล็กหันไม่ทันให้เหาดูแตกต่าง และทำให้เข้าใจตัวเองชัดกับเป้าหมาย ซึ่งช่วยให้เข้าได้ถ่ายภาพที่เป็นธรรมชาติมากกว่า

ก่อนหน้านี้ แบร์กรองด์ ใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศไทย
สิงคโปร์ ที่นั่นเองเป็นสถานที่ที่เขาเคยนำเสนอ
นิทรรศการภาพถ่ายในแนวทางที่แตกต่าง ภายใต้ชื่อ⁴
สติงเรย์ ปราเจกต์ เขายังคงงานภาพถ่ายลงไปแล้วใน
น้ำ ทั้งในสรวงว่ายน้ำและทะเล “มันเริ่มต้นจากมุขตลก
ของผม แต่ก้าวผลที่ได้ออกมาก็คือ เพราะว่าน้ำจะเป็นตัว

แบบที่มีผลต่อภาพถ่าย จึงผล
ขอมันก็จะผันนีไปกับหลายๆ
อย่าง ไม่ว่าจะการเคลื่อนไหว
ของส้ายน้ำ หรือแสงที่ส่องลงมา
ไม่เว้าจะเป็นแสงรวมมาด้วยอีก
แสงที่จัดขึ้น

หลังจากการแสดงภาพถ่ายครั้งนี้ เขาก็เตรียมตัวที่จะแสดงงานอีกครั้ง และนี่จะเป็นอีกครั้งหนึ่งที่เขาจะแสดงงานภายใต้ชื่อ สติงเรย์ ไปร์เจิล์ต ซึ่งเขายังมีให้ฟังว่า ครั้งนี้จะแสดงภาพถ่ายกับ "น้ำแข็ง" แต่รายละเอียดจะเป็นอย่างไรนั้น ต้องติดตามในเดือนตุลาคมที่ เบด-ซูเปอร์คลับ หรือถ้าอยากรหินผลงานชุดก่อนหน้านี้ของ แบร์กอร์ด คาดแลด หันสือภาพเกี่ยวกับเมืองอัมสเตอร์ดัมของเขาก็มีวิวจ้าวที่ยังนั่งหนังสือท้าไว้ ○